

Dr. ALPER HASANOĞLU

İlişkilerin Günlük Hayatı

Bir Psikoterapistin Notları

Remzi Kitabevi

ALPER HASANOĞLU

İlişkilerin Günlük Hayatı

Bir Psikoterapistin Notları

Remzi Kitabevi

İLİŞKİLERİN GÜNLÜK HAYATI / Alper Hasanoğlu

© Remzi Kitabevi, 2013

Her hakkı saklıdır.
Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Editör: Eylül Duru
Kapak ve iç resimler: Doğu Çankaya
Kapak düzeni: Emrah Apaydın

ISBN 978-975-14-1553-0

BİRİNCİ BASIM: Nisan 2013

Kitabın basımı 2000 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Remzi Kitabevi A.Ş. basım tesisleri
100. Yıl Matbaacılar Sitesi, 196, Bağcılar-İstanbul

Kızım Eylül ve oğlum Yağmur'a…

İçindekiler

Önsöz....11

AŞKI ARAMAK....13
Kırk Gömleğin Kırkını da Tek Tek Çıkarmak....15
Aşk Hayatımız....18
Seküler Din Aşk, Seküler Tanrı Maşuk....21
Aşk ve Nefret....24
İlişkilerin Günlük Hayatı....27
Tek Gecelik İlişkiler....30
Neden Güvenemiyoruz?....33
Cinsellikten Korkmak....36
Neden Ayrılamıyoruz?....39
"Ayrılık Sevdaya Dahil…"....42
Gitmek mi Kalmak mı?….45
Ömür Boyu Birliktelik mi Seri Monogami mi?....48
Üçüncü Şahsın Psikolojisi....51
Nereden Çıktı Bu Çiçekler?....54
İlişkiyi Sürdürebilmek....57
Aşk mı Dostluk mu?....60

KADIN ERKEK ARASINDAKİ ŞEY ÜZERİNE....65
Kadın Ne İster?....67
Kadın Neden Sevişir?....73
Canım Sevişmek İstemiyor….82
Erkeğin Cinsel Devrimi....86
Erkeğin Krizi....93
Erkeğin Yanlış İmajı....96
Hayır, Beni Aldattığını Bilmek İstemiyorum!....99
Birinci Evlilik Bir Denemedir, Doğru Olan İkincisidir....103
Geleceğin Ailesi Nasıl Olacak?....106
Eşleri Bir Arada Tutan Şey Nedir?....109

Kadın Neden Daha Mutsuz?....112
Kadının Tamamlanmamış Devrimi....115
Farklı Hayat Biçimleri....118
Kapitalizm Evlilik Kurumuna Karşı mı?....121

SİYAH BİR ÜNLEM....125
Güç Yoksunluğu, Öğrenilmiş Çaresizlik ve Depresyon....127
Yanlış Bir Benliğin Sonucu Olarak Depresyon....130
Cezalandırıcı Bir Vicdan Olarak Depresyon....133
Sessiz Bir Çığlık Olarak Depresyon....136
Çağımızın Hastalığının Çağımıza Özgü Nedenleri....139
Depresyon Hakikaten Yok mu?....142
Antidepresanlar Bağımlılık Yapar mı?....145
Melankolinin Hayat Dolu Maskeleri....148
Madalyonun İki Yüzü: Depresyon ve Narsizm....151

ANLAMAK VE ANLATMAK....155
Psikoterapi Ne Değildir?....157
Terapisti Kim Tedavi Eder?....160
İyi Hekim (Psikiyatr) Olmak....163
Psikiyatriyi İlaçtan Arındırma Çabaları....166
Bir Psikiyatrın İsyanı....169
Yas Sonu....172
Hayatın Anlamı....175
Neden Yaşıyoruz?....178
İnsanın Moral Gelişimi....181
Minotaurus....184
Onur Neden Bir Erkek İsmidir?....187

NARSİZM ÜZERİNE....191
Güzellik Yalnızlaştırır: Başkalarının Haseti....193
Kadın Narsizmi: Onaylanma Açlığı....195
Narsizmin Kadın Hali....198
Narsist Kadının Yemekle İlişkisi....203
Ruhsal Açlık ve Narsizm....206
Narsizmin Ayak Sesleri....209
Narsizme Hazırlık....212
Özel Olmak....215
Narsizmin Normalleşmesi....218
Sıradan Narsistler....222
SAVRUK SATIRLAR....225

Çocukluğun Uzun Gölgesi 227
Hayatla Bağınız Nasıl? 230
Sınırda Duran Kadınlar 233
İlişki Olasılığı ve Dehşet Duygusu 236
Yakınlıktan Korkan İnsanın Dramı 239
Terk Edilme Korkusu 242
Neden Doğamıza Aykırı Davranıyoruz? 247
Simultane Hayatlar 250
Göstermezdi Ama Bilirdim, Babam Beni Severdi… 253
Kendi Hapishanesinde Mahkûm… 256
Mutsuz ve Sarhoş 259
Özlemek 262
Yalnız Olmak 265
Kendini Öldürmek… 268
Hepimiz Suçluyuz 271
Öfke, Nefret ve İntikam 274
Babasızlık 277
Utanabilmek ve Suçlu Hissedebilmek 280
Kendini ve Ötekini Anlamak Üzerine 283
Seks, Yalan ve İnternet 289
Yeni Yıla Ağıt 293

ANNEM ÖLDÜ… 297
Annem Öldü… 299

Önsöz

Her pazar *Radikal* gazetesinde yazdığım yazıların bir kitap olacak bütünlüğe eriştiği sıralarda ressam ve hekim dostum Doğu Çankaya'yla bir sohbetimiz esnasında, bu kadar çok ortak anı paylaştığımız halde hiçbir ortak projemizin olmadığını fark ettik şaşkınlıkla. Oysa o benim yazdıklarımı, ben onun tuvale döktüklerini hep takdirle izliyorduk. Önce hangimizin aklına geldi bilmiyoruz ama yazılarımın, kitabımın Doğu Çankaya tarafından resimlenmesi fikri kendiliğinden doğuverdi.

Ressam dostum o kadar üretkendi ki çok kısa sürede sayısız yüz resimleriyle geldi bana. O portrelerin farklı anlamlarla dolu yüz ifadeleri sayesinde, yazılarımda sıradan insanın günlük hayatını anlattığımın farkına vardım.

Yazıların çağırdığı suretler öyle etkileyiciydi ki, onların daha büyük tuvallere sıçramaması imkânsızdı. Böylece projemizin ikinci kısmı kendiliğinden ortaya çıkmış oldu. Bu resimlerden oluşan bir resim sergisi…

Her bir resim, kâğıda dökülen yazıların Doğu'da çağrıştırdıklarıdır, yani yazılardan bir o kadar da bağımsızdır. Bu yazılar bir anlamda Doğu'nun resimlerini yazılamış metinlerdir de. Üstelik bu resimler önceden yazılanan ilk resimlerdir.

Benim Doğu'nun suretleriyle bezeli kitabımın yayınlandığı gün, katmanları arasına yazılarımın gizlendiği resimlerin de sergilenmeye başlandığı gün olacak: *Günlük Hayat Portreleri.*

Umarım bizim heyecanımızı, yazıları ve resimleri (kitapta-

ki ve sergideki) okuyanlar/görenler de paylaşır. Bu arada bir önceki kitabımda olduğu gibi kitabın adını koymamda bana yol gösteren ve destek olan Remzi Kitabevi'nin Yayın Koordinatörü sevgili Öner Ciravoğlu'na teşekkür ederim.

Aşkın Halleri kitabını adadığım sevgili annem Faize Hasanoğlu'nu geçen yıl temmuz ayında sonsuzluğa uğurladık. En sadık okurumdu o. Her pazar mutlaka büyük bir dikkatle yazımı okur, bazen ailemiz hakkında çok fazla sır ifşa ettiğime kanaat getirir ve beni arayıp "Yine bizi yazmışsın oğlum," derdi. Yattığı yerden bu satırları okuduğunu ve "eh yani bunu da mı yazdın" deyip beni payladığını hayal etmek istiyorum.

Keyifli okumalar.

Mart 2013, Kandilli
Alper Hasanoğlu

AŞKI ARAMAK

Kırk Gömleğin Kırkını da Tek Tek Çıkarmak

Başlangıçta hayal kırıklığı vardı…

Sonrasında da…

Aşk ilişkisi sistematik olarak sevgiliyi kandırmak, hayal kırıklığına uğratmak, sevgili tarafından kandırılmak ve sonrasında hayal kırıklığına uğramak oldu artık. Çünkü herkes ideal sevgiliyi bulmak, kendisi de ideal sevgili olmak istiyor. Belki de bu nedenle estetik ve kozmetiğe harcanan para beslenmeye harcananı katbekat aşıyor.

Kadın için ideal erkek nedir? Dayanıklı, güvenilir, tuttuğunu koparan, başarılı, sorumluluk sahibi, zeki ve bağımsız. İyi bir dış görünüş, espri gücü ve karşısındakini kendiliğinden anlayabilen ve gerektiğinde anlayış gösterebilen biri.

Ya erkek için ideal kadın nasıl olmalı? Kadınsı çekiciliğinin yanında, anne ve sevgili özelliklerini bir arada bulundurabilen, kendine güvenen, kendi parasını kazanan. Kimseye eyvallahı olmayan, ama bir yandan da alttan almaya, sevgilisinin istek ve ihtiyaçlarını karşılamaya her daim hazır.

Hangi normal insan bu kriterleri karşılayabilir?

Yine de kimse bu insanlık dışı "ideal" beklentisini sorgulamaya kalkmıyor. Bunun yerine birçok insan ilk karşılaşmaların kandırmacasının yarattığı hayal kırıklığını atlatıp hayatına devam etmeye çalışıyor. Çünkü herkes bir yandan da bu kadar yüksek beklentileri ne kendisinin ne de karşı tarafın karşılayamayacağını içten içe biliyor.

Bazılarıysa kendisinden şüpheye düşüp geri çekiliyor ve yalnız kalmayı tercih ediyor. Kendi gerçek yüzlerinden emin olamadıkları için ardına saklandıkları maskeler nedeniyle insani bir karşılaşma gerçekleşmeden kalıyor. Çünkü herkes bu koşullar altında yaşanacak olanın tam bir hayal kırıklığı olduğunu biliyor. Modern hayatın bize hediyesi bu; yalnızlık.

Öte yandan herkes olduğu gibi kabul edilmek ve kendi olabilmek de istiyor. Hiç olmazsa yatak odasında ve sevgilisinin kollarında. Evet âşık olabilmek ve birbirimizi idealize edebilmek için bu maskelere ihtiyacımız var. Ama asıl ihtiyacımız olan o mahrem, duygusal yakınlık. Bu nedenle başlangıçta birbirimizi ne kadar iyi kandırmış olsak da, aşkın kırk gömleğini tek tek çıkarabilmek ve çırılçıplak bir karşılaşmaya hazır olmak zorundayız. Bizi dış dünyanın narsistik yaralanmalarından mutlak olarak koruyacak olan bu çünkü. En temel ihtiyacımız, nasılsak öyle sevilmek ve sevildiğimizi bilmek.

Ama günlük hayatta böyle olmuyor. Çünkü birbirimize başkalarının değerleriyle yaklaşıyoruz. Âşık olduğumuz kişiyi her gün bir soğanı soyar gibi arındırıyoruz kendi ellerimizle giydirdiğimiz maskelerinden. Her çıkardığımız maskede sanki bizi kandıran karşımızdakiymiş gibi kızıp kırılıyoruz. O bizi kandırmamıştır oysa. Olsa olsa yeri gelmedi diye gizlemiştir bazı şeyleri. Tanıdığımızı sandığımız şeyin kişinin kendisi değil de, bizim ona yakıştırdığımız maskeler olduğunu unutuyoruz.

Peki bize yakıştırılan ya da takındığımız maskeler ne ifa-

de ediyor bizim için? Biz o maskeler de değil miyiz biraz? Hayatımızın hiçbir döneminde maskelerin koruyuculuğundan bütünüyle vazgeçebilmemiz mümkün değil. Hiçbirimiz maskesiz yaşayamayız. Çünkü maskeler bizi yalnızca ruhsal yaralanmalardan korumakla kalmıyor, hayat içinde farklı rolleri deneme olanağı da sağlıyor. Hayatın risk içeren olasılıklarını kimliğimize entegre etme olasılığını artırıyor. Örneğin geçmişimizde kötü bir baba figürü bile olsa ve iyi bir baba nasıl olur bilmesek maskelerimizi takıp bunu çok iyi biliyormuş, yapabilirmişiz gibi davranabilirsiniz.

Eğer ideal âşık maskesi, fethetmek amacıyla ötekini kandırmaksa, aslında varolmayan bir aşkı bulduğunu sanmak da kendini kandırmayı denemektir. Aşk ilişkisinin merkezi duygulardır. Çünkü en yakın olduğumuz, ama yaralanmaya en açık olduğumuz alan da orasıdır. Her âşık hiç istemediği halde bir gün mutlaka tanışır hayal kırıklığıyla. Çünkü doyurulmayan bütün arzularımızın "reenkarnasyonu"dur aşk ilişkisi. Bizi en çok yaralayabilecek kişi özlemlerimizi büyük bir açlıkla yansıttığımız sevgilidir.

Duyguların en büyük ihtiyacı maskelerdir bu nedenle. Hiç bitmeyen bir maskeli balo gibidir hayat. Yaşama sanatı da ötekinin maskelerini tanımak ve buna uygun yanıtı verebilmektir. İhtiyacımız olan emniyet ve güvenlik duygusu bütün maskelerin çıkartılabildiği o ender anlara muhtaçtır. Ama çoğunlukla yalnızca bir taraf çıkartmış olur maskelerini.

Aşk kanmak ve hayal kırıklığına uğramaktır. Hayal kırıklığına uğrayan âşık çıplaklığından utanır. Altı yaşında küçük bir çocuğun azarlandığı anlarda baktığı gibi bakar karşısındakinin gözlerinin içine ve kaçmak dışında hiçbir olasılığının olmadığını görür.

Aşk Hayatımız

Hepimiz çocukluğumuzda anne babamızla ve bize bakım veren diğer yakınlarımızla olan ilişkimizde çeşitli algılayış, düşünüş ve davranış kalıpları geliştiririz. Şema adı verilen bu kalıplar ilişkilerimizi, eş seçimlerimizi de belirler. Hatta bazen kimseyi seçmeyip yalnız kalmamızı da. Oysa seçmeyen kişi karşısına kimsenin çıkmadığını, insanların nasıl olup da birini bulduklarını anlayamadığını söyler safça. Seçmemeyi seçtiğinin farkında değildir. Kendi gerçekliğimizi inşa etmemize yarayan bu şemalar bilinçdışı etkinlik gösterir ve sanki karakterimizin bir parçasıymış gibi içselleşmişlerdir.

Eş seçimi kadar karmaşık, anlaması zor süreçler çok azdır. Altında sayısız arzu, istek, kaygı ve özlem yatar. İspanyol filozof José Ortega y Gasset, "İnsanın Rönesanstan beri en büyük yanılgısı, yaşamımızı bilincimize göre şekillendirdiğimizi sanmamızdır," der. İnsanın akıl ve özgürlüğe sahip olduğunu sanmak saflıktır. Evet aklımız var ve özgürüz, ama akıl ve özgürlük koskoca bir kütlenin üzerinde incecik bir tabaka gibidir. Aşk da bu ince tabakanın altından, ruhun karanlık dehlizlerinden kaynaklanır ve sevgiliye giden yol da bizi yöneten şemalarla döşelidir.

Birçoğumuz bilmeyiz, eş seçimindeki en önemli prensip tekrardır. "Bütün bulmalar yeniden bulmaktır," der Freud. Aşk ilişkisinde, özellikle cinselliğin doruğunda bulmayı umduğumuz şey "bir olma" arzusudur. Yani aşkın en temel hali, anneyle birleşip birbiri içinde eriyip gitme isteğidir. Anne karnının tamlığı içindeki simbiyotik yaşamın huzur verici güven duygusuna geri dönme arzusu. Anne karnı bebeğin besleyen ve koruyan doğum öncesi evrenidir. Doğduktan sonra bu güven ve emniyet hissini annenin memesinde, onun ilgi ve şefkat dolu bakımında bulur. Erken doğan bir canlı olarak insan teki doğduktan sonra uzunca bir süre yardıma, bakıma muhtaçtır ve bunu koşulsuz olarak sunan kişi de annedir. Sütle ve sevgiyle dolu bir cennettir anne kucağı. En yüce ve en derin sevgi anne sevgisidir.

Hayatımızdaki ilk eş olarak bize hediye edilen anne bizi dünyanın merkezi yapar; çocuksu narsizmimizi, tek ve biricik olduğumuz duygusunu besler, en temel olan güven duygumuzun gelişmesini, kendimizi sevmemizi sağlar. Ama bu Winnicott'un dediği gibi "yeteri kadar iyi bir anne"yle ve Kohut'un söylediği gibi "annenin gözlerinde o parlaklığı" görmemizle mümkündür.

Bu kapsayıcı anne sevgisinin en karanlık yönü, çocuğun kendi benini oluşturabilmesi için bir gün bu seven ve sevilen kişiden kopmak zorunda olmasıdır. Bunun dışında sevgisini yabancı birine yöneltebilmeyi de öğrenmek zorundadır. Buradaki temel çelişki, erişkin hayatta bir yabancıya duyulan sevginin hiçbir zaman anne-çocuk ilişkisinin koşulsuzluğunu karşılayamayacak olmasıdır. Anneyi reddederek cennetten kovulmuşuzdur artık ve geri dönüş yoktur. Bu kovulma bağımsız bir birey olma yolundaki en önemli adımdır. Ama her kovulma gibi narsistik bir yaralanmayı da beraberinde getirir.

Kız çocuğu da kendi eş seçimini, içselleştirdiği baba resmine göre yapar. Kadının aşk hayatını çocuksu bir abartı ve ideal-

leştirilmiş bir baba resmi belirler. Baba hayatındaki ilk erkektir ve Tanrısal bir büyüklüğe sahiptir. Baba iyi, koruyucu, sevgi doluysa seçilen eş de öyle olur. Baba, sevgisizliğiyle bir yara açmışsa kız çocuğunun ruhunda, bu yarayı iyileştirmek gibi zor bir görev bekler sevgiliyi. Bunu yapabilir mi, bilinmez. Kısacası herkes bir zamanlar sahip olunan ya da hiç sahip olunamayan ama özlem duyulan şeyi arar ilişkisinde. Bu arayışların hayal kırıklığıyla sonlanmasının en önemli nedeni de bu tatlı, vazgeçilmesi mümkün olmayan illüzyondur.

Seküler Din Aşk,
Seküler Tanrı Maşuk

İnsan teki günümüz modern yaşamında ötekiyle belli bir mesafeyi korumaya gayret etse de, ötekisiz olamıyor. Başarısızlığa uğramış her ilişki deneyiminden sonra, yeniden denemenin, bu kez doğru insanı bulmayı ummaya devam etmenin bir nedeni olmalı. Bu neden, modern toplumsal yaşamda ötekiyle kurulan ilişkinin insanın kendi sınırlılığını aşabilmesini sağlayan tek olasılık olması olabilir mi?

"Ben"i aşma arzusu, bedensel olarak sınırlılığımızı zorlama ve aşmaya yönelik evrensel istek, kendini farklı çağlarda farklı kültürel olasılıklarla gösterdi. Örneğin ilkçağlardaki animistik dünya görüşü insanın çevresiyle çok çaba sarf etmeden simbiyotik bir bağ kurmasını olanaklı kılıyordu. Bitkiler, taşlar, hayvanlar ve hatta cisimler ruhani bir mana içeriyorlardı. İnsan adaklar adayarak, hediyeler vererek doğadan yardım talep ediyor ve böylece bir anlamda doğayla bütünleşme imkânı buluyordu. Evrenin yalnızca bir parçası değildi, kendini o gibi de hissediyordu. Onu çevreleyen her şeyle doğal bir bağ içindeydi. Bu

bağlamda kadın-erkek arasındaki ilişki de varolan bağlantılardan biriydi sadece.

Animistik düşüncenin anlamını kaybetmesiyle birlikte ortaya çıkan boşluğu Tanrı düşüncesi doldurdu. Peki Tanrı'dan ne bekleniyordu? İnsana en azından bir güven ve emniyet hissi vermeliydi Tanrı ve hayata da bir mana. Ama bunun karşılığında onun sözlerine değer vermeli, buyruklarını yerine getirmeliydi. O seven ve cezalandırandı, iyi ve acımasız olandı, adil ve karar verendi. Yani babaydı. Ona bağlanabilmek, insani sınırlılığı aşabilmek demekti.

Ama insanın, "ben"inin sınırlarının ötesine geçmesini Tanrı bile sonsuza kadar mümkün kılamadı. Aydınlanmayla birlikte Tanrı da tahtından indirildi ve hükümranlık insanın eline geçti. O andan itibaren her şeyin yapılabilirliğine dair inanç hayata hâkim oldu.

Var olabilmek için yalnızca kendine, kendi yetilerine ve ürettiklerinin gücüne güveniyordu insan. Ama tüm bu güçlülük fantezisi ortaya çıkan varoluşsal boşluğu doldurmuyordu. Devasa ilerlemelere, bütün kazanımlara rağmen insan gün geçtikçe daha çok çaresizlik, korku ve tek başınalık duyguları altında ezilip acı çekiyordu.

Bu kaybolmuşluk duygusu içinde insanın en önemli hedefi, başka bir insanla birleşebilmek, onunla bir olabilmek olarak tezahür ediyordu. Belki de "öteki"yle sınırlardan kurtulmak mümkün olabilirdi. "Bu dünyada kendimi yücelmiş hissedemeyeceksem, hiç olmazsa sende yüceleyim, seninle yüceleyim." Böylece özne olarak "sen" varoluşun manası olmaya başladı. Aşkın bu romantik tasavvuru sayesinde insan tekrar kendini merkeze koymaktan vazgeçiyor ve kendi sınırlılığını aşabilmek için "kutsal" bir varlığa yöneliyordu.

Böyle baktığımızda insanın, bütün mantıkdışılığına rağmen niçin ötekine sımsıkı bağlı kalmaya çabaladığını, maşuktan kay-

naklanan hayal kırıklıklarının neden bu kadar derin yaralar açtığını ve buna rağmen neden yine ve yine denemeye devam ettiğini anlayabiliyoruz.

Günlük hayattaki önemi gittikçe azalan Allah aşkının yerine ikame edilen dünyevi aşk ilişkide maşukla bir olma hali, o büyük güvencenin tekrar yerine konabilmesi olasılığı, bizi Frankl'ın tarif ettiği varoluşsal vakumdan koruyabilecek yegâne şeymiş gibi görülüyor. Maşuk seküler Tanrımız oluyor böylece.

Günümüz modern yaşamı kendine yetmeyen, anne babanın yardımı olmadan uzun süre hayatta kalmayı bile başaramayan insan tekinin doğal olarak var olan yetersizlik duygusunun daha da pekişip narsistik bir yapının ortaya çıkmasını kolaylaştırır. Ben bu durumda Adler'in "toplumsallık duygusu"nun önemli bir alternatif olabileceğini düşünüyorum. Toplumsal bir varlık olarak içinde bulunduğumuz toplulukla özdeşleşebilmeyi, o topluluk için bir şeyler yapabilmeyi tekrar keşfedersek, seküler Tanrımız maşuka bu kadar çok anlam yüklemekten sıyrılıp kendimizi daha özgür hissetmemize olanak sağlayacak, daha az bağımlı, daha az korku dolu bir ilişki yaşama şansına kavuşabiliriz. Böylece Fromm'un dediği gibi maşuku Tanrı konumundan insan konumuna indirip şunu deme şansına kavuşuruz: "Seni sevdiğim için sana ihtiyacım var. Bir yaradana, beni sınırlılığımdan çıkartacak bir güce ihtiyacım olduğu için seviyor değilim seni."

Kendimizle yüzleşebilme ve giderek kendimizi tanıma cesaretine doğru…

Alper Hasanoğlu, insanın hayat ve kendisiyle olan ilişkilerini irdelemeyi sürdürüyor. Bu çerçeve içinde *İlişkilerin Günlük Hayatı*'nda ele aldığı konular; aşk kavramı temelinde kadın ve erkek, depresyon ile hayatın ilişkisi, narsist erkek ve kadının ruh hali bağıntısı ve nihayet psikoterapinin hayatımıza olumlu etkileri. Hasanoğlu, bir psikiyatr olarak çuvaldızı önce kendine batırmaktan da çekinmiyor. Meslektaşlarını ve temel olarak psikiyatrinin işlevini mercek altına alıyor.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1553-0

9 789751 415530

₺20,00